

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2019 r. w Gliwicach

sprawy K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość renty rodzinnej

na skutek odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 stycznia 2019 r. **nr** (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do przeliczenia renty rodzinnej od 1 czerwca 2018 roku, przy uwzględnieniu przepracowanych przez A. B. (1) okresów składkowych:

1. od 1 października 1964 roku do 25 sierpnia 1966 roku – z wynagrodzeniem:

a) za okres od 1 października 1964 roku do 31 lipca 1965 roku – w wysokości najniższego krajowego,

b) za okres od 1 sierpnia 1965 roku do 31 grudnia 1965 roku – w wysokości 1.679,99 zł (jeden tysiąc sześćset siedemdziesiąt dziewięć złotych 99/100),

c) za okres od 1 stycznia 1966 roku do 31 lipca 1966 roku – w wysokości 2.823,31 zł (dwa tysiące osiemset dwadzieścia trzy złote 31/100),

d) za okres od 1 sierpnia 1966 roku do 25 sierpnia 1966 roku – w wysokości najniższego krajowego;

2. od 3 czerwca 1968 roku do 15 września 1972 roku – z wynagrodzeniem w wysokości najniższego krajowego;

3. od 3 października 1972 roku do 11 listopada 1972 roku – z wynagrodzeniem w wysokości najniższego krajowego;

4. od 14 listopada 1972 roku do 7 listopada 1973 roku – z wynagrodzeniem w wysokości najniższego krajowego.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 170/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 3 stycznia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej K. B. prawa do przeliczenia renty rodzinnej po zmarłym mężu A. B. (1). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy, powołując się na treść art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wskazał, że ubezpieczona nie przedłożyła żadnych nowych dowodów, które miałyby wpływ na wysokość świadczenia, a zatem brak jest podstaw do przeliczenia świadczenia.

Ubezpieczona wniosła odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany i przeliczenia wysokości renty rodzinnej po zmarłym mężu. Wskazywała, że organ rentowy zasadniczo kwestionuje jedynie wartość dowodową świadectw pracy jej męża z powodu błędu pisarskiego w nazwisku męża oraz braku pieczęci firmowej. Ubezpieczona podkreśliła, że jej mąż pracował we wskazywanych przez nią zakładach pracy, a organ rentowy niesłusznie nie uwzględnił okresów zatrudnienia u tych pracodawców.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy ustalił:

Ubezpieczona K. B., urodzona (...), pobiera rentę rodzinną po zmarłym w dniu 13 stycznia 2017 r. mężu A. B. (1) na podstawie decyzji (...) Oddział w Z. z 21 czerwca 2017 r. Prawo do renty rodzinnej istnieje od 1 czerwca 2017 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku. Do obliczenia wysokości renty rodzinnej organ rentowy nie uwzględnił okresów zatrudnienia A. B. (1) od 1 października 1964 r. do 25 sierpnia 1966 r., od 3 czerwca 1968 r. do 15 września 1972 r. oraz od 14 listopada 1972 r. do 7 listopada 1973 r., ponieważ w świadectwach pracy widnieje nazwisko A. B. (1), a nie A. B. (1). Ponadto nie uwzględniono okresów zatrudnienia od 3 października 1972 r. do 11 listopada 1972 r. z uwagi na brak pieczęci firmowej na świadectwie pracy z 11 listopada 1972 r. z (...) Wytwórni (...) w G..

Ubezpieczona wniosła odwołanie od decyzji z 21 czerwca 2017 r., domagając się przeliczenia wysokości przyznanej renty rodzinnej z uwzględnieniem okresów zatrudnienia zmarłego męża: od 1 października 1964 r. do 25 sierpnia 1966 r., od 3 czerwca 1968 r. do 15 września 1972 r., od 3 października 1972 r. do 11 listopada 1972 r., od 14 listopada 1972 r. do 7 listopada 1973 r.

Postanowieniem z 4 lipca 2018 r. (sygn. VIII U 1414/18) Sąd Okręgowy w Gliwicach odrzucił odwołanie i przekazał organowi rentowemu nowy wniosek ubezpieczonej – o przeliczenie renty rodzinnej.

Ubezpieczona wniosła zażalenie na powyższe postanowienie, a Sąd Apelacyjny w Katowicach postanowieniem z 30 października 2018 r. (sygn. III AUz 341/18) oddalił to zażalenie.

W dniu 12 grudnia 2018 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o przeliczenie renty rodzinnej, przedkładając odpis postanowienia Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 30 października 2018 r. (sygn. III AUz 341/18).

Zaskarżoną decyzją z 3 stycznia 2019 r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej prawa do przeliczenia renty rodzinnej po zmarłym mężu A. B. (1), ponieważ nie przedłożyła żadnych nowych dowodów, które miałyby wpływ na wysokość świadczenia.

Ustalono, że A. B. (1) w okresie od 1 października 1964 r. do 25 sierpnia 1966 r. pracował w (...) Zakładach (...) w Z. jako ślusarz. W okresie od 1 sierpnia 1965 r. do 31 grudnia 1965 r. otrzymał wynagrodzenie w wysokości 1679,99 zł, w okresie od 1 stycznia 1966 r. do 25 sierpnia 1966 r. w wysokości 2823,31 zł. Nie zachowała się dokumentacja płacowa A. B. (1) dotycząca pozostałych okresów zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w Z.. W dniu 25 listopada 1965 r. A. B. (1) uległ wypadkowi w pracy, na skutek którego przyznano mu rentę inwalidzką od 27 sierpnia 1966 r.

Sąd ustalił, że w dokumentacji pracowniczej A. B. (1) z (...) Zakładów (...), w tym m.in. w zaświadczeniu zwolnienia z pracy z 15 września 1966 r., wielokrotnie błędnie wpisywano jego nazwisko, oznaczając je jako (...).

W okresach od 3 czerwca 1968 r. do 15 września 1972 r., od 21 listopada 1973 r. do 30 września 1990 r. A. B. (1) był zatrudniony w Spółdzielni (...) w T. (od 3 czerwca 1968 r. do 15 września 1972 r. oraz od 21 listopada 1973 r. do 31 lipca 1975 r. na stanowisku ślusarza, a od 1 sierpnia 1975 r. do 30 września 1990 r. na stanowisku tłoczarza). W świadectwie pracy z 21 września 1972 r. ze Spółdzielni (...) błędnie wpisano nazwisko A. B. (1), oznaczając je jako (...). Nie zachowała się dokumentacja płacowa A. B. (1) z okresu jego zatrudnienia w Spółdzielni (...).

W okresie od 14 listopada 1972 r. do 7 listopada 1973 r. A. B. (1) pracował w Spółdzielni (...) w T. jako ślusarz. W świadectwie pracy z 23 grudnia 1983 r. ze Spółdzielni (...) błędnie wpisano nazwisko A. B. (1), oznaczając je jako (...). Nie zachowała się dokumentacja płacowa A. B. (1) z okresu jego zatrudnienia w Spółdzielni (...).

W okresie od 3 października 1972 r. do 11 listopada 1972 r. A. B. (1) zatrudniony był w (...) Wytwórni (...) w G. na stanowisku ślusarza. W świadectwie pracy z 11 listopada 1972 r. wystawionym przez (...) Wytwórnię (...) nie zamieszczono pieczętki zakładu pracy. Nie zachowała się dokumentacja płacowa A. B. (1) z okresu jego zatrudnienia w (...) Wytwórni (...).

A. B. (1) – od dnia 11 października 2016 r. był uprawniony do emerytury.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe zmarłego A. B. (1) oraz legitymacji ubezpieczeniowej znajdujących się w aktach Sądu Okręgowego w Gliwicach o sygn. VIII U 1414/18, akta osobowe na nazwisko A. B. (1) prowadzone przez (...) Wytwórnię (...), akta osobowe na nazwisko A. B. (1) prowadzone przez (...) Zakłady (...), dokumentów złożonych przez odwołującą na rozprawie w dniu 17 września 2019 r., zeznań świadków M. B. (nagranie z rozprawy z 17 września 2019 r. m. 11.15 i n. k.47) i A. Ż. (nagranie z rozprawy z 17 września 2019 r. m. 21.46 i n. k.47) oraz przesłuchania odwołującej (nagranie z rozprawy z 17 września 2019 r. m. 31.57 i n. k.47).

Sąd ocenił zebrany materiał dowodowy jako kompletny i spójny, a przez to mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, iż w przedmiotowej sprawie, nie jest sporne prawo odwołującej do renty rodzinnej, która została jej przyznana od 1 czerwca 2017 r. decyzją (...) Oddział w Z. z 21 czerwca 2017 r.

Kwestię sporną stanowiła natomiast wysokość pobieranej renty rodzinnej, ponieważ ubezpieczona domagała się przeliczenia wysokości przyznanej renty rodzinnej uwzględnieniem okresów zatrudnienia zmarłego męża: od 1 października 1964 r. do 25 sierpnia 1966 r., od 3 czerwca 1968 r. do 15 września 1972 r., od 3 października 1972 r. do 11 listopada 1972 r., od 14 listopada 1972 r. do 7 listopada 1973 r.

Organ rentowy w decyzji przyznającej jej prawo do renty rodzinnej po zmarłym mężu nie uwzględnił przy obliczaniu wysokości świadczenia okresów zatrudnienia A. B. (1) od 1 października 1964 r. do 25 sierpnia 1966 r., od 3 czerwca 1968 r. do 15 września 1972 r. oraz od 14 listopada 1972 r. do 7 listopada 1973 r., ponieważ w świadectwach pracy widnieje nazwisko A. B. (1), a nie A. B. (1), jak również okresów zatrudnienia od 3 października 1972 r. do 11 listopada 1972 r. z uwagi na brak pieczęci firmowej na świadectwie pracy z 11 listopada 1972 r. z (...) Wytwórni (...) w G..

Zaskarżoną decyzją 3 stycznia 2019 r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej przeliczenia wysokości renty rodzinnej z uwzględnieniem ww. okresów, ponieważ twierdził, że nie przedłożyła ona żadnych nowych dowodów, które miałyby wpływ na wysokość świadczenia.

Sąd wskazuje, że zgodnie z przywoływanym przez ZUS art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

Ubezpieczona, składając wniosek o przeliczenie renty rodzinnej 12 grudnia 2018 r., wprawdzie nie przedłożyła nowych dowodów – poza odpisem postanowienia Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 30 października 2018 r. (sygn. III AUz 341/18) – mogących mieć wpływ na wysokość świadczenia, jednak powoływała się na znajdujące się w aktach organu rentowego oraz w aktach Sądu Okręgowego w Gliwicach (VIII U 1414/18) dokumenty pracownicze jej zmarłego męża. Podnosiła, że organ rentowy zasadniczo kwestionuje jedynie wartość dowodową świadectw pracy jej męża z powodu błędu pisarskiego w nazwisku męża oraz braku pieczęci firmowej.

Należy podkreślić, że w myśl ugruntowanego stanowiska judykatury i doktryny „sądy pracy i ubezpieczeń społecznych, rozpoznając sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych, dokonują kontroli zgodności decyzji administracyjnych wydanych w tych sprawach z prawem w trybie odrębnym określonym w kodeksie postępowania cywilnego, w którym to trybie nie obowiązują ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu administracyjnym toczącym się przed organami rentowymi” (vide – wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 1996r., sygn. akt III AUr 235/96, Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997r., nr 1, poz. 2). Z kolei w wyroku z dnia 25 lipca 1997r. sygn. akt II UKN 186/97 Sąd Najwyższy stwierdził, że: „w postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia, co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty określone w § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1984r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń” (OSNP z 1998r, Nr11, poz. 342).

Tak więc w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych mogą być przeprowadzane wszelkie dowody zmierzające do prawidłowego rozstrzygnięcia.

Wysokość renty rodzinnej ubezpieczonej została obliczona na podstawie art. 73 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jako świadczenie, które przysługiwałoby zmarłemu ZUS przyjął emeryturę obliczona zgodnie z art. 26 ustawy emerytalno-rentowej. Z kolei na kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego wpływ mają okresy zatrudnienia zmarłego – art. 174 ust. 2 w zw. z art. 6 ustawy emerytalno-rentowej.

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie wykazało w sposób jednoznaczny, że mąż odwołującej – A. B. (1) – był zatrudniony w spornych okresach w zakładach pracy wskazywanych przez odwołującą i okresy te winny być uwzględnione jako okresy składkowe – art. 6 ust. 2 pkt 1a ustawy emerytalno-rentowej.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że A. B. (1) w okresie od 1 października 1964 r. do 25 sierpnia 1966 r. pracował w (...) Zakładach (...) w Z., co wynika z akt osobowych A. B. (1) z okresu zatrudnienia w ww. przedsiębiorstwie, przesłanych przez (...) S.A. w K.. Wprawdzie w zaświadczeniu zwolnienia z pracy z 15 września 1966 r. widnieje nazwisko A. B. (1), a nie A. B. (1) – co podnosił organ rentowy – jednakże w dokumentacji pracowniczej z (...) Zakładów (...) wielokrotnie błędnie wpisywano jego nazwisko.

W ocenie Sądu nie zachodzą również wątpliwości co do zatrudnienia męża odwołującej w Spółdzielni (...) w T. od 3 czerwca 1968 r. do 15 września 1972 r. oraz zatrudnienia w Spółdzielni (...) w T. od 14 listopada 1972 r. do 7 listopada 1973 r., pomimo wskazania przez tych pracodawców w świadectwach pracy – odpowiednio z 21 września 1972 r. i z 23 grudnia 1983 r. – A. B. (1). Zatrudnienie męża odwołującej potwierdzili powołani w sprawie świadkowie oraz sama odwołująca, a ich zeznania były wiarygodne.

Zdaniem Sądu organ rentowy niesłusznie również nie uwzględnił przy obliczaniu renty rodzinnej odwołującej po zmarłym mężu okresu jego zatrudnienia w (...) Wytwórni (...) w G. od 3 października 1972 r. do 11 listopada 1972 r. z uwagi na brak pieczęci firmowej na świadectwie pracy z 11 listopada 1972 r. Pracę A. B. (1) w tym zakładzie potwierdzają inne dokumenty zgromadzone w sprawie, m.in. wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej, które potwierdzają również jego zatrudnienie w pozostałych zakładach pracy w spornych okresach.

Wobec powyższego, Sąd uznał, że sporne okresy zatrudnienia A. B. (2), tj. od 1 października 1964 r. do 25 sierpnia 1966 r., od 3 czerwca 1968 r. do 15 września 1972 r., od 3 października 1972 r. do 11 listopada 1972 r., od 14 listopada 1972 r. do 7 listopada 1973 r., należy uznać za udowodnione i uwzględnić przy obliczaniu renty rodzinnej odwołującej.

Sąd wskazuje, że za wyjątkiem okresów od 1 sierpnia 1965 r. do 31 grudnia 1965 r. oraz od 1 stycznia 1966 r. do 31 lipca 1966 r. w trakcie zatrudnienia A. B. (1) w (...) Zakładach (...) w Z., nie zachowała się dokumentacja płacowa pozwalająca na ustalenie wysokości wynagrodzenia otrzymywanego w spornych okresach przez męża odwołującej.

Wynagrodzenie za okres od 1 sierpnia 1965 r. do 31 grudnia 1965 r. w wysokości 1679,99 zł oraz za okres od 1 stycznia 1966 r. do 31 lipca 1966 r. w wysokości 2823,31 zł Sąd ustalił na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach (Rp-7) A. B. (1) z 18 października 1966 r. (k. 4 akt organu rentowego), natomiast co do pozostałych spornych okresów przyjął wynagrodzenia minimalne zgodnie z art. 15 ust. 2 a ustawy emerytalno-rentowej.

Mając powyższe na uwadze Sąd – na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt I wyroku.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek